

Anul IV, nr. 90 / 20 decembrie 2015 – 02 ianuarie 2016 – apariție bilunară

DIMITRIOS

Buletin parohial al Bisericii Sf. Dumitru – Poșta, Paraclis Universitar

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

revista.dimitrios@yahoo.com

EDITORIAL

Nașterea Domnului, o eternă invitație la modestie

pr. paroh Mihai Gojgar

Și dacă nu am fi citit paginile evanghelice unde se vorbește de Nașterea Mântuitorului Hristos, am fi aflat detaliile acestui eveniment cosmic; le întâlnim peste tot, din hyper-, super-, mega- market-uri și până la orice colțișor de Capitală. Iar dacă nu ai vrut să le vezi, le auzi: în intersecții, metrou, la radio sau și mai aproape, în piață sau în lift, prin soneria celui de lângă tine. Așa că despre Vitleem, Maica Sfântă, staul și stea cunoaștem. Ne-am cam făcut o imagine despre ce s-a întâmplat. Știți ce mi se pare că nu este scos prea mult în evidență? Modestia lui Dumnezeu, smerenia Fiului care se naște într-o iesle sărăcăcioasă, rece, în tăcerea lumii și nepăsarea celor din jur. Deși „cerul arde luminos” și „Preacurata naște astăzi pe Hristos”, pare că barba lungă și strălucitoare a lui Moș Crăciun a luat prim-planul. Imaginea smeritei iesle apare mai rar, zâmbetul bătrânului îmbrăcat în roșu și în vreo ipostază zglobie având o căutare covârșitoare. De asemenea, știm că Maica Domnului „Naște-n ieslea boilor/ Pe-mpăratul tuturor” și că „Preacurata/ Stă și plânge-ncetișor”, dar ni se pare ciudat să mai vorbim de lacrimi când toată lumea caută să aducă zâmbete, aleargă prin mall-uri după reduceri și face vânzare de vârf la hârtie de împachetat. Admirăm rima („boilor”, „tuturor”, „-ncetișor”), dar ni se pare doar o poveste frumoasă și tristă; în final, tot ce contează e bradul și darurile lui.

Admirabile gesturile filantropice din această perioadă. Poate că unele ne vor fi fost inspirate de ascultarea unor versuri ca „N-are scutec de-nfășat/ Nici hăinuțe de-mbrăcat/ Preacurata Pentru pruncul de-mpărat”. Orfelinatele, spitalele, azilele cunosc în perioada Crăciunului și Paștelui o depășire a numărului obișnuit de oaspeți. Cu punguțe și zâmbete pline de compasiune, ne luăm câteva minute să plângem drama semenilor noștri în suferință. Dar parcă ne scapă din vedere că Pruncul Sfânt, în afară că nu avea scutece și haine, era „Fiu de împărat”. O înțelegere strict social-filantropică a evenimentului ar fi o sărăcire colosală a venirii în lume a lui Mesia: Acela nu era un copil amărât, era Fiul lui Dumnezeu înomenit, Care a luat firea omenească pentru a ne ridica pe noi din robia morții. Și cum a luat-o? Printr-o inexplicabil de adâncă modestie! Iisus este trimis lângă noi, pentru noi, de către Creatorul nostru. „Pe Fiul în al Său nume, Tatăl L-a trimis în lume, Să se nască/ Și să crească, / Să ne mântuiască”. Deci nu putem marșa pe o poveste lacrimogenă, de film, cu un copil trist. Ar fi ridicol de puțin.

Sfântul Grigorie Palama reușește să sintetizeze cele două aspecte, accentuând înălțimea de la care vine „Cel fără de-nceput”: „Cel ce șade pe heruvimi, Dumnezeu, vine azi pe pământ ca un prunc; vine Cel la care serafimii cei cu șase aripi

nu pot să privească și nu numai că nu pot vedea ființa Lui, dar, nici strălucirea slavei Lui neputând-o privi neabătut, sunt nevoiți cu aripile să își acopere fețele. Cel care pe toate le ține, Cel care a legat pe diavolul, este înfășurat în scutece mici și legat cu modeste legături și cingători. Cel care are bogăția comorii nedeșertate vine să rabde o atât de lucie sărăcie, încât nu are loc nici într-o casă de oaspeți”.

Sunt zile de sărbătoare. Ca de obicei, ne facem urări, de prosperitate, sănătate sau ce credem noi că ar fi bine pentru celălalt și pentru noi înșine. Aș zice că revine tot colindelor să ne ofere un sfat despre regăsirea noastră și a bucuriei de care avem fiecare nevoie. Ni se spune că cei trei crai de la răsărit s-au oprit la Irod pentru puțin timp, să raporteze, practic, motivul venirii lor. Steaua a dispărut în acea perioadă, pentru că în fața lor nu era cineva care voia sau putea să vadă steaua. Dar „craii dacă au plecat, / Steaua iar s-a arătat/ Și a mers pân'a stătut/ Und' era Pruncul născut. Și cu toți s-au bucurat/ Pe Hristos dac-au aflat/ Cu daruri s-au închinat/ Ca unui Mare-mpărat”. Scopul lor era descoperirea lui Dumnezeu, de aceea au fost ghidați, au fost ajutați să Îl descopere. Irod căuta un om și nu l-a găsit. Aceia au venit de departe căutând un Rege și L-au aflat. Uneori, Dumnezeu e lângă noi și nu Îl vedem sau simțim, iar alteori trăim iluzia proximității Sale în lipsa noastră de smerenie, cumva cum Irod credea că poate stăpâni ce este în jurul său.

Mă înfricoșează și mă pilduie Pogorârea Lui la noi. Mi se pare tulburător că avem acest exemplu și că ne rătăcim printre standuri și ciocolată. Hristos se naște pentru oameni într-o smerenie adâncă, încălzit de păstori, de îngeri, de crai de departe, dar nu de cei din neamul Său. Peste timp, cei dintâi au rămas în istoria bunătății, iar ceilalți s-au pierdut în negura indiferenței.

Colindele nu transmit o legendă duioasă de acum două mii de ani, ci o realitate permanentă: Fiul lui Dumnezeu se naște pentru noi și pentru mântuirea noastră. Și, oricât de mare ar fi distanța noastră față de El acum, să facem ca magii: să Îi aducem după putere câte ceva: aurul sprijinirii semenilor, smirna alinării durerii celor ce plâng, tămâia bine-mirositoare a participării la slujbele Bisericii.

Primiți colinda ori ba?

Alexandra Bădiță

Primim, primim! Și-am colindat. I-am încântat, ne-am bucurat! I-am surprins, ne-au răsplătit cu multă căldură. Am plecat să dăruim și ne-am trezit primind. Am chemat fetele să pornim la colindat. Oameni frumoși gata să ne primească, oameni generoși gata să meargă cu colinda.

„- Iulia, tu vii la colindat?”

- Off, lucrez.

- Aa, nu-i nimic!

- Stai puțin, îmi iau o zi de concediu și vin cu voi!

- Tu, Mihaela, vii?

- Ar trebui să merg la serviciu, iar apoi am un curs la facultate, dar lasă că fac tot posibilul și vin cu voi”.

Așa sună invitațiile mele și acestea sunt răspunsurile colindătorilor. Pleacă de la treaba lor, ies afară din rând și vin să ne bucurăm împreună vestind Nașterea Domnului la toți cei pregătiți să primească vestea cea bună și „steaua frumoasă și luminoasă, / cu colțuri multe și mărunte / De la nașterea lui Hristos /Ca un soare luminos”. Abia așteaptă să cântăm „Domnuleț și Domn din cer”, „Legănelul lui Iisus”, „Cerul și-a deschis soborul”, „Mare minune” și altele, și altele...

Părintele Tudor de la Centrul de Evaluare și Tratament al toxicodenendenților pentru tineri „Sfântul Stelian” ne-a primit cu mare drag. Știe că acelor tineri care și-au pierdut, pentru moment, traiectoria le face bine orice gest de empatie. Am fost și cu un an în urmă aici și ne-am bucurat că nu am întâlnit aceleași fețe. Acesta este semn că Dumnezeu dăruiește rod bun celor care lucrează din tot sufletul pentru a-i vindeca pe tinerii care ajung în acest centru. Mulți dintre ei poate nu au înțeles nici versurile, nici ce căutăm noi acolo, fiindu-le afectate funcțiile psihice; dar nu versurile mișcă inimile, ci Hristos intră și le încălzește. Am plecat având în minte versurile unui colind care mie îmi place tare mult: „În coliba-ntunecată / Din carne și os lucrată / A intrat Hristos deodată. / Nu făclie ce se stinge / Nu icoană ce se frânge / Ci, El Însuși trup și sânge” și m-am rugat să fi intrat puțin din lumina lui Hristos și în inimile celor pe care i-am colindat.

Într-o sâmbătă, ne-am pus în gând să ajungem la câțiva copii de la un centru de primire în regim de urgență a copiilor abuzați, neglijați, exploatați. Urgență! Și îmi răsună în minte că o urgență este nevoia de iubire pe care acești copii vor să o ofere și în primul rând să o primească. O urgență este trezirea cumva din neomenie a părinților care aduc copiii în această stare și îi obligă să treacă prin niște experiențe care îi marchează profund.

Copiii aceia ne-au umplut de bucurie și copilărie. Ilie, Mari, Cristina și toți ceilalți cred că ne-au bucurat mai mult decât am reușit să-i bucurăm noi pe ei. Am colindat împreună,

ne-am luat în brațe, am mâncat Bonibon (pentru că o fetiță de patru anișori, cu ochi mari, a rămas în brațele mele până aproape de plecare și a vrut să împartă cu mine bomboanele pe care le-a primit). Au fost minunați! Cel mai bun public pe care l-am avut! „Vrem să mai venim, am spus. Ne mai primiți? Daaaa!!!”. Vrem să nu așteptăm decembrie 2016 să mai mergem cu colinda la ei. Vrem să le mai ducem Bonibon. Mai devreme...

„Ne luăm ie? Ne luăm mape pentru colinde (deși cântăm din suflet, avem nevoie, totuși, de versuri)? Ce cântăm? Unde? Cum e?” Avem emoții de fiecare dată când cântăm, dar mai cu seamă într-un cadru puțin mai oficial. O scenă, un public frumos, dar care te țintuiește cu privirea și foarte puțină experiență, toate ni se pun nod în gât. Dar actorii în fața cărora am colindat într-una din aceste frumoase seri de decembrie au știut cum să ne răsplătească: cu multe aplauze, zâmbete de încurajare și încântare. Știu ei, pesemne, că aprecierea unui lucru făcut poate cu puțină neîndemănare, dar din tot sufletul, duce la mai multă determinare în viitor. I-am colindat de praznicul Sfântului Mucenic Filimon, ocrotitorul actorilor, și se pare că Sfântul a vrut să ne apropie unii de alții. Pe ei, actorii, de Biserică și de sărbătoarea Nașterii Domnului; pe noi, colindătorii, să ne îndemne mai mult la aprecierea semenilor care fac o muncă cu pasiune, delicatețe și bun-simț.

Așa ne încărcăm noi bateriile pe care în timpul anului le-am tot folosit. Sunt semeni care au nevoie de noi, dar parcă nici nouă nu ne-ar strica să ne apropiem de ei și să vedem ce au de oferit. Da! Și bătrânul bolnav de cancer și tânărul dependent de droguri și copilul abandonat de părinți ne pot oferi multe. În primul rând ne oferă ocazia de a face bine. Și nu e puțin lucru!

Câștigul nu este al celor pe care îi colindăm, ci mai ales al nostru. Ne bucurăm unii de alții deoarece descoperim, cu fiecare colind, iar și iar, an de an, taina Nașterii Mântuitorului.

„Hristos se naște, slăviți-L! / Hristos din ceruri, întâmpinați-L! / Hristos pe pământ, înălțați-vă! / Cântați Domnului tot pământul!”

PROGRAM LITURGIC 20 DECEMBRIE – 3 IANUARIE

Duminică, 20 decembrie, 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

Luni, 21 decembrie, 17.00 - Program de spovedanie

Mărti, 22 decembrie, 6.00 - Sf. Liturghie;

8.00 – Program de spovedanie;

Miercuri, 23 decembrie, 17.00 – Program de spovedanie;

Joi, 24 decembrie, 18.00 – Vecernie;

Vineri, 25 decembrie (NAȘTEREA DOMNULUI), 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

18.00 – Vecernie;

Sâmbătă, 26 decembrie, 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

Duminică, 27 decembrie (SF. ȘTEFAN), 8.00 – Utrenia și

Sf. Liturghie;

Joi, 31 decembrie, 22.00 - Vecernie;

23.00 – Rugăciune de mulțumire la trecerea dintre ani;

Vineri, 1 ianuarie (Tăierea împrejur a Domnului și Sf. Vasile),

8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie;

Duminică, 3 ianuarie, 8.00 – Utrenia și Sf. Liturghie.

Biserica este deschisă zilnic între orele 8.30 - 20.30

Mapamond creștin

Crăciunul la alte popoare

În Australia, Crăciunul se sărbătorește în timpul verii, de cele mai multe ori în aer liber. Multe familii servesc masa de Crăciun la amiază în grădina lor și chiar la plajă. Evident, Moș Crăciun își face apariția în costum... de baie.

Africa

Bogați sau săraci, creștinii din Africa sărbătoresc Nașterea lui Iisus cu mare bucurie. Aceste sărbători se concentrează pe serviciile religioase, urmate de parade foarte antrenante, cântece și dansuri. Mulți africani nu au posibilități pentru a face schimb de cadouri. În comunitățile sărace, cadourile sunt, de obicei, practice, cum ar fi un manual sau un săpun.

Populația creștină din China este relativ mică, iar Crăciunul nu reprezintă aici o sărbătoare publică. Cu toate acestea, creștinii chinezi luminează casele cu felinare de hârtie și le împodobesc cu decorațiuni de hârtie - ghirlande, flori și felinare. Copiii îl așteaptă în Ajun de Crăciun pe "Dun Che Lao Ren", Moș Crăciunul din China. Acesta nu lasă cadourile sub brad, ci în șosetele special făcute de copii pentru a fi umplute cu jucării, dulciuri și fructe.

China

Mexic

Celebrarea Crăciunului începe cu nouă zile înainte de sărbătoarea oficială și se numește *Las Posadas*. În fiecare seară, un grup de vecini prezintă scena în care Maria și Iosif căutau un loc de ședere în Betleem. "Pelerinii" trec de la o casă la alta în cautarea unui loc de cazare și ajung, la final, la casa familiei alese să fie gazdă pentru acea seară. Odată ajunși, oamenii se roagă și cântă colinde tradiționale.

Irak

În ajunul Crăciunului, familiile creștine din Irak participă la o ceremonie specială în aer liber. Membrii familiei țin lumânări aprinse, în timp ce un copil citește despre nașterea lui Iisus. Ulterior, familia cântă în jurul unui foc de tabără din arbuști spinoși. Dacă țepii se transformă în cenușă, se spune că familia va avea noroc în anul care vine. Când focul se stinge, toți se avântă și sar peste cenușă de trei ori, în timp ce își pun o dorință. În ziua următoare, credincioșii merg pe jos, de la biserică, în spatele episcopului care poartă o icoană a lui Iisus. Ceremonia Crăciunului se încheie atunci când episcopul binecuvântează pe unul dintre ei. Această persoană atinge apoi pe aproapele său și gestul se repetă până când toate persoanele care participă la ceremonie au primit "gestul de pace".

FILANTROPIE

Postul Nașterii Domnului – timpul bucuriei și al milosteniei

Mai sunt doar câteva zile până la sărbătoarea Nașterii Domnului și suntem bucuroși că am reușit, și în acest post, cu toate că biserica este în proces de restaurare, să aducem alinare mai multor categorii defavorizate de persoane. Programul nostru social prin care oamenii din parohie lipsiți de posibilități materiale primesc în fiecare sâmbătă o masă caldă și un pachet cu alimente neperisabile a continuat. Tot sâmbăta, începând cu data de 21 noiembrie, am căutat (la propriu) oameni ai străzii (bătrâni, copii, bolnavi, familii care trăiesc în locuințe improvizate) pentru a le oferi mâncare, îmbrăcăminte și încălțăminte, dar și jucării. Cu sprijinul dumneavoastră, în urma unei campanii umanitare, am reușit să strângem peste 4000 de lei, dar și alte produse necesare traiului zilnic, pe care le-am oferit familiilor a trei copii bolnavi de cancer, cazuri care ne-au fost aduse la cunoștință de Asociația P.A.V.E.L. La începutul postului, le-am vizitat și pe măicuțele de la Schitul Bradu, oferindu-le mai multe ajutoare (alimente, încălțăminte pentru iarnă, produse de igienă etc). Tot în această perioadă, am continuat să susținem financiar o fetiță, asigurându-le părinților banii pentru after school (proiect inițiat încă din toamnă, de la începutul anului școlar) și am suportat și costul ședințelor la stomatolog pentru o familie, urmând ca acum, de sărbători, să mai ajutăm opt familii nevoiașе din parohie cărora

să le oferim alimente pentru masa de Crăciun. Dacă privim cu atenție în jur, acțiunile noastre sunt aproape invizibile și, în mod cert, insuficiente. Pe viitor, ne vom strădui mai mult. Le mulțumim tuturor acelor care fac posibile aceste activități și, indiscutabil, așteptăm să fiți alături de noi în continuare!

Ne bucurăm împreună!

La Biserica Sfântul Dumitru - Poșta se obișnuiește să ne invităm unii pe alții la masă. Frumoasa și vechea tradiție de a mânca împreună la sfârșitul Sfintei Liturghii din fiecare duminică va continua și în 2016. Vă puteți înscrie, în continuare, pentru duminicile anului viitor, la doamnele de la pangarul bisericii. Așteptăm să ne surprindeți, de ce nu, cu preparate "de casă" făcute chiar de voi. Onomastică, aniversare, ziua nunții, celebrarea unui moment special, indiferent de ocazie, vă garantăm că ne dorim să petrecem împreună câteva clipe la o gustare și un pahar de voie-bună (suc/ceai/cafea)!

Rânduiești liturgice speciale

- nu se fac parastase până după sărbătoarea Botezului Domnului, 6 ianuarie;
- în perioada dintre Crăciun și Bobotează, zilele de miercuri și vineri sunt de harți, adică nu se ține post, cu excepția Ajunului Bobotezei, care este întotdeauna zi de post aspru;
- până după sărbătoarea Sfântul Ioan (7 ianuarie), nu vom săvârși Sfânta Taină a Maslului, slujbă de pocăință și cu o sobrietate ce nu cadrează cu perioada de bucurie a Nașterii Domnului. De altfel, aceasta este argumentarea și pentru celelalte specificități liturgice din această perioadă.

Onomastici în perioada următoare

Sf. Iuliana din Nicomidia
21 decembrie

Sf. Mare Mc. Anastasia
22 decembrie

Sf. Mc. Eugenia
24 decembrie

Nașterea Domnului (Cristian, Cristina etc.)
25 decembrie

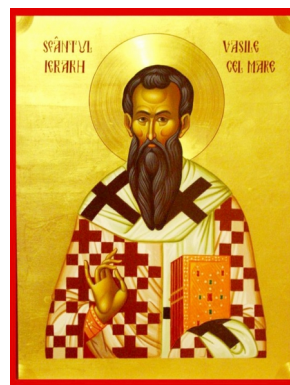
Sf. Mc. Arhidiacon Ștefan
27 decembrie

Sf. Mc. Anisia
30 decembrie

Sf. Cuv. Melania Romana
31 decembrie

Sf. Vasile cel Mare și Sf. Emilia, mama sa
01 ianuarie

La mulți ani sărbătoritilor!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Biserica Sf. Dumitru - Poșta
Paraclis Universitar

Str. Franceză Nr. 1 Sector 3,
București

0727 394 631

Redacția:

Pr. Mihai Gojgar - coordonator
Teodora Popcean - redactor șef
Emanuel Tudor - grafică
Silviu-Constantin Nedelcu -
secretar de redacție
Mihaela Iancu - distribuție
ISSN 2393 - 4859
ISSN-L 2393 - 4859

Tipar realizat la

www.pimcopy.com

Email:

pimcopy@yahoo.com

Adresa:

B-dul Regina Elisabeta,
Nr. 28
Sector 5, București

Tel. 0758971001